Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36449
Copyright: Melk, Benediktinerstift

ira· iussit carbonibꝰ ardentibus
ustulari dorsum eius· et sal cū ace-
to et cellinia aspgi· et ex cilicio came-
lorum plagas eius pfricari. Cumq3 hc
fierent· scs helarius rspiciens in
celum dixit. Qui sodomitarum terram
p inobedienciā iniquitatis igne cō-
sumasti· destruxisti et desertam
fecisti· nunc dn̄e ostende signum
virtutis tue· ut confundatur impius
iste iudex vna cum omnibꝰ idola
colentibꝰ? Et signū xp̄i faciens in la
bys suis· exsufflauit in simulachra.
Que statim elisa sunt tanq̄ pul
uis Et dixit illis scs dei Ecce in-
felices iudete que colitis· vbi est
virtꝰ eorum· quare n̄ potuerūt sibi
adesse? Tunc vniuersi sacerdotes
idolorum hec uidentes exclamauerūt
ad p̄sidem dicentes Tolle magum
interfice maleficū· cuius magice
artes dys p̄ualuerūt. Tunc p̄ses
ira accensus· iussit eum in carcerē
retrudi dicens. Non mortē ei con
munē facio. Cum ergo rtruderetur
in carcerē· scs dei psallebat dicēs
Saluos nos fecisti dn̄e ex affligen
tibus nos· et eos qui nos oderunt
confudisti Alia die sugestū ē p̄sidi
ab officio dicentibꝰ ē cum eo alius
archidiaconꝰ eius Quē iussit īdu-
ci Cumq3 fuisset ingressꝰ· ait ad eū
beronꝰ p̄ses. Dic nomē vel rligio-
nem tuam Tacianꝰ archidiaconꝰ
R. Nomine carnali tacianꝰ dicor·
spiritali vero xp̄ianꝰ. Diaconꝰ sū
ecclie aquilegensis· a dn̄o patre
meo helaro ep̄o ordinatꝰ Preses
dixit. Sacrifica dys Nam sicuti
ep̄m tuū· ita et te tormentari fa-
ciam· et ambo ppessi crudeliora
tormenta iam defecti negabitis
crucifixū. Beatꝰ tacianꝰ respondit.
Nunq̄ bene tibi sit insipiēs· quia
deos tuos cadentes p orōem patris
mei helari ep̄i non adoro. Iam nō
erubescis? Tunc p̄ses iussit eum silr
extensum virgis cedi. Cumq3 diu
cederetur· iussit parci dicens. Si nō
m acqescitis et nō obeditis īpatorū
iussis· simul īvicem videbitis cruci
atus vrōs· et sic vos interfici videbo.
Scs tacianꝰ R. Sic nos admonet
scā scriptura· ut filij cū p̄ribꝰ et patres
cum filijs pgamꝰ ad regna celorū
Tunc p̄ses iussit eum rtrudi in car
cerem· vna cum beatissimo helaro
ep̄o Quod cum uidisset btūs helarius
omipti deo grās egit· quod dignatꝰ
eum esset suum facere sequi pedem
Et flexis genibus orauerūt simul ad
dn̄m dicentes Dn̄e deus omips pater
dn̄i nr̄i ihu xp̄i· qui regnas cum
filio et spū scō· exaudi oraciones no-
stras ad laudē tui nōis· ut confundā
om̄s qui adorant sculptilia· et qui
gloriantur in simulachris suis Osten
de oībus in te credentibꝰ qualis est
uirtꝰ tua in quā credimꝰ? Extende
dn̄e de altissimis manū tuam· ut
cadat ipsum templū vbi simulach-
ra eorum posita ~~eorum~~ fuerūt· vt sciant
om̄s gentes quia non est alius p̄ter
te deus· Et mox vō factus est toni
truus magnus· ita ut fundam̄ta co-
mouerentur ciuitatis· et vniuersi populi
pagani ciuitatis aqlegensis p timo
re caderent in facies suas· et plures
mortui essent Et cecidit continuo
templū herculis· ita ut nunquam